

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **N. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2007, č. j. 60 Az 135/2006 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě žalobce jako stěžovatel „nesouhlasil“ se shora označeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 12. 2006, č. j. OAM-1327/VL-10-04-2006. Tímto rozhodnutím byla žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jelikož stěžovatel podal žádost o udělení mezinárodní ochrany veden snahou vyhnout se důsledkům správního vyhoštění z České republiky a přáním legalizovat si v ČR pobyt také proto, že v Makedonii by měl potíže s okolím kvůli jeho odlišné sexuální orientaci. Rozsudek krajského soudu vycházel z předpokladu, že stěžovatel objektivně mohl podat žádost o udělení mezinárodní ochrany již dříve, než mu bylo toto správní vyhoštění uděleno; rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo též přesvědčivě odůvodněno.

Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta pro řízení ve své věci. Krajský soud ho proto vyzval, a to v překladu do jazyka makedonského, aby vyplněním přiloženého formuláře („Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“) doložil, že nemá dostatečné prostředky, aby mohlo být o této žádosti rozhodnuto. Stěžovatel na adrese, na které se, dle sdělení Policie ČR – služby cizinecké a pohraniční policie Praha, zdržuje, nebyl zastížen, proto byla zásilka uložena dne 4. 12. 2007 u doručujícího orgánu. Stěžovatel si ji v úložní době nevyzvedl; krajskému soudu byla vrácena dne 31. 12. 2007. Krajský soud proto usnesením ze dne 16. 1. 2008, č. j. 60 Az

135/2006 - 80, rozhodl tak, že se žalobci zástupce z řad advokátů neustanovuje. Současně soud, mimo jiné, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli bylo dáno poučení o tom, že nebude-li takto kasační stížnost doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o takovém podání odmítnuto ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud uvedené usnesení zaslal (opět v překladu do jazyka makedonského) na adresu stěžovatelova pobytu (jako v předchozím případě). Zásilka byla i v tomto případě uložena u doručujícího orgánu pro nezastižení adresáta (dne 14. 2. 2008), stěžovatel si ji opětovně nevyzvedl a dne 3. 3. 2008 se tak vrátila zpět krajskému soudu. Z uvedeného plyne, že jak usnesení – výzva, tak usnesení o neustanovení advokáta, byly stěžovateli doručeny fikcí.

Pokud jde o způsob doručování zmiňovaných soudních písemností, doručenky založené ve spise splňují podmínky vyplývající z ustanovení § 50f odst. 1 a 3 občanského soudního řádu – dále jen „o. s. ř.“ (ve spojení s § 42 odst. 5 soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“) a potvrzují dodržení zákonného postupu vyplývajícího z ustanovení § 46 odst. 1, věty první o. s. ř. a § 46 odst. 3, věta první o. s. ř. a § 46 odst. 5 o. s. ř. (ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Tyto písemnosti lze tedy považovat za stěžovateli řádně doručené.

Po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 3. 2008 zdejší soud vrátil kompletní spis Krajskému soudu v Ostravě, neboť ze spisu bylo patrné, že stěžovatel uvedl jako adresu svého pobytu též údaj „P., S. 1616“ (viz č.l. 46). Nejvyšší správní soud proto uložil krajskému soudu doručit usnesení o neustanovení zástupce z řad advokátů též na tuto adresu. Tento pokus sice naplnil požadavek na řádné doručování, avšak stěžovatel je na uvedené adrese neznámý. Doručující orgán proto postupoval dle § 50a o. s. ř. (ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a písemnost vrátil se zprávou o tom soudu, který mu ji předal k doručení.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že stěžovatel (který sám neprokázal, že by měl právnické vzdělání) ani přes výzvu krajského soudu plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v tomto řízení nepředložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který ani přes výzvu soudu nebyl odstraněn; Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, za použití § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu